

Iłża – bohaterska bitwa września 1939

20 lutego 2013

W sieci brakuje nawiązań do strasznego miesiąca jakim był wrzesień 1939 r. postanowiłem przedstawić mało znaną, a jakże ważną dla nas bitwę jaka się odbyła pod Iłżą i w samym mieście 8 i 9 września.

Bohaterstwo, męstwo i poświęcenie zasługuje na to by ta wymazana w zasadzie z podręczników bitwa znalazła się obok Westerplatte i mało widocznej obrony Wizny bitwa znalazła u młodych i starszych uczniów należy szacunek i wzór do naśladowania wobec konieczności odzyskania niepodległości naszego państwa.

Trzeba zaznaczyć, że w podręcznikach poza Westerplatte przeważa sam nastrój klęsk i porażek. Nie można niczego przemilczać. Trzeba w tych przegranych bitwach pokazywać najlepsze cechy Polaka, szukać wzorców do naśladowania, a nie tylko ukazywać obraz klęsk. Wygranymi bitwami, czy nawet potyczkami przesłaniać niepowodzenia, by w naród wstąpił powtórnie duch nadziei i wyparł rozgoryczenie, że nic już nie jesteśmy w stanie zrobić dla Polski. Bo możemy. Naród musi znów uwierzyć w swoje drzemiące siły!

Takim dobrym przykładem jest przemilczana w podręcznikach bitwa pod Iłżą stoczona w dniach 8-9 września. Okazuje się, że przewaga wroga w sprzęcie i w ludziach nie miała żadnego znaczenia przy zapale i harcie ducha polskich wojaków, miłujących wolność i swój kraj!

Bohaterzy Iłży a zwłaszcza ich dowódcy podrywający zmęczonych piechurów do walki o zachowanie niepodległości nie zasługują na zapomnienie! Cześć ich pamięci.

W tej bitwie w walkach wzięło udział Południowe Zgrupowanie

Armii „Prusy” pod dowództwem gen. bryg. Stanisława Skwarczyńskiego.

Na wyróżnienie zasługują za swoją postawę dowódcy: płk Muzyka, płk Turkowski, mjr Korsak i każdy pojedynczy zmęczony obrońca!

Po pierwszych porannych potyczkach, w południe rozpoczęły się dwa kolejno następujące po sobie natarcia niemieckie na miasto, które spowodowało, że Polacy tracili łączność między sobą. Artyleria niemiecka otwierała swój ogień zarówno na obronę jak i na odwody. Oba natarcia zostały odparte.

Niemcy sądzili, że mają przed sobą słabe siły polskie. Wykonali trzecie natarcie. Również załamało się.

W czasie trwania tego dnia wróg próbował oskrzydlić Iłżę. Trwały starcia pod Trębowcem Dużym i Kotlarką. Niemcy ponieśli duże straty zarówno w sprzęcie, pojazdach jak i w ludziach. W szczególności pod Kotlarką ogień polski był tak mocny, że Niemcy nie mieli nawet jak za bardzo uciekać. Ostatecznie wycofali się rozproszeni.

Wróg rozpoczął więc czwarte natarcie. Pod silnym ostrzałem pododdziały polskie zaczęły wycofywać się ze swoich pozycji. Po załamaniu się ostatniego już natarcia Niemcy okopali się. Odcięli jednakże Polakom drogę odwrotu.

Wobec tego wieczorem Polacy przeszli do natarcia w kierunku na Piłatkę. Rozpętało się piekło. Niemcy rozświetlali przedpole (paląc także zabudowania), ale Polacy roznieśli Niemców bagnetami, przejmując broń przeciwnika. Ginęli kolejni polscy dowódcy, wspierający swoją postawą podwładnych, zginął też i dowódca niemiecki. Niestety wskutek braku odwodu i artylerii polskie ponawiane wielokrotnie natarcie ostatecznie załamało się. Polacy przeszli do obrony i wycofali się do Iłży. Wobec niemożliwości dalszej obrony oddziały, które dotarły lub była z nimi łączność zostały wycofane do pobliskich lasów. Niemcy wkroczyli do niebronionej już Iłży.

Bitwa pod Iłżą zapisała się jako jedna z większych i krwawych bitew Września. Bitwa obfitowała w zwroty (np. zmiany stron nacierających – raz Niemcy a raz Polacy) i była odzwierciedleniem polskiego Września – gdy przemęczony piechur polski w ciągu dnia twardo stawiał opór przeważającym dobrze zaopatrzonym siłom wroga by następnie przejść do natarcia w celu wywalczenia sobie dalszej drogi odwrotu.

W bitwie tej żołnierz polski wykazał się bezprzykładnym bohaterstwem i poświęceniem, starając się wykonać rozkaz który we wrześniu 1939 roku był możliwy do wykonania, gdyby nie było ciosu w plecy ze strony Sowietów – obrony Ojczyzny.

Życzę Ojczyźnie kolejnych takich obywateli, celem odzyskania niepodległości.

Autor: Grzech

Nadesłano do „Wolnych Mediów”

BIBLIOGRAFIA

1. <http://muzeumilza.pl/index.php?NR=249>,
2. <http://www.1939.pl/bitwy/niemcy/bitwa-pod-ilza/index.html>